

Ελασκήριος βλαβ' Μαδριτ. Επιδείξει τῆ

16^η Μαΐου 1943

Κύριε Αποστολῆ, Κύριε ἡ Κίριος, Αγαπητά μου Παιδιά,

Το Γουαβιό μας κατέχεται σήμερα στο ἔδαφος τῆ
"Ουρμπάν", πού καί τό παραχώρησε μ' εὐγένεια ἡ
Ἐπιτροπή τοῦ Γ.Σ.Ο., γιά νά συνεχίσουν μιά ἀπ' τίς ἀρκιό-
τερας ἐργασίες παραδόσει. Οἱ ἀδελφές εἰσδείξει μ' ὅλα
ἀφο δ' αἰδοῦμε καί δ' ἀμύδουμα σήμερα ἐδῶ εἶναι
γαμπρά δειγμάτα μιάς ἀνώτερης φωτῆς. εἶναι μιά πλο-
ἀποτερῶν μιά πλοχή τῆς ἐργασίας φωτῆς πού βρῖσκε μί-
μιλές ὅσοι τοῖς πορτορικῶν λαοῦ καί πού καδ' ἕνας
τοῦς τῶ βασίλει μαμαρί νά μιλῆται σέ τοῦτο τοῖς
προσόνους μας.

Το ἔδνος μας μπορεῖ νάβου περιήρατο, καλέ κπ' ὅρα τῶ
ἔδνου τοῦ κόσμου πρώτο αἰλό ἀνυφώδισε στό σκεῖτο
νά πρωτοτυπῶν καί νά δημιουργῆθῆ, ἕνα τόσο ὀμορφο
καί τόσο εὐγενικό ^{δεσπό} ~~ἔδνος~~ σάν τοῖς Ἀυριπτανοῖς Ἀγνῆς.
Μορονότι σκερτομῆτος ὁ ὅρα τῶ πράζια τῆς Μεσογείου,
ὁ ἔργισμος κόσμος τῆς Αρχαιόλυτας ἔνοιωθε ὁζάμερος
σάν μιά ψυχῆ μ' ἕνα ἔδνος χάρη στοῖς Ἀγνῆς τῆς Ὀυρμπάν,
ὅπου μαρτύριον ἀπό παντοῦ. Ἡ Ὀυρμπάν μέ τοῖς Ἀγνῆς τῆς
οἱ Ὀυρβί μέ τῆς Αμφικλυονία τῆς, ἡ ζωῶτα, ἡ δριμυτία
μαρί μ' ὅση τῆς ^ἡ ἰστορικῆς παραδόσει ὑπῆρξαν, ἡ σήμερα,
οἱ ἰσχυρότατοι σκευτικῶι δεσμοῖ τῆς ~~ἑδνῶν~~ ^ἡ ψυχῆς μας.

Εὐχαριστῶ ὑμᾶς ὅτι πραγματοποιήσατε ἔτσι μαίσει πάντα τὰ χαρακτηριστικά
τοῦ κράτους μετ' ἄρτης. Τὸ Στάδιο τοῦ Κουρίου,
στὴν κε μέγα σεμνά του ἐρείπια τριανός μάρτυρας τῆς
ἀρχαίας ἐλληνικῆς δοξᾶς ἀλλὰ καὶ τῆς συνοχῆς τῆς ἑμῆς
τῆς Κύπρου τοῦ Περσίου μέγα ἔδωκεν τοῦ μεγάλου
κόρου τοῦ Περσίου. Ἔστω μὲν ὑμῶν ὑμῶν μὴ ἄς
μαί περιῦβριον αἱ καλοδοξίας μας. Ἡ ἐργασία τῆς
δημοκρατίας ^{καὶ ὑποδομῶν} τῆς ἑμῆς μας ψυχῆς δά τοι ἐπολοχυνόσθε
μαί ποτε.

Καί σοι, ὡραίοι μου ἔφυγε ἀπαντᾶτε ἑμπρατὰ σλόγιαλα
γαυρίας μας. γὰρ δά υατῆδετ σλό στίβο "τοῖς κείνων οὐ-
μασι πιδόμενοι". Ζηουδύναι ποτὰ τὰ βιβαλατῶν προχόντων μας.

Ἡ σωματικὴ ἀγωγή, ~~καὶ ὑποδομῶν~~ ἐδοξίμει μὴ αὐτῆς
δι μὴ τους, εἶν' ἓνα μέρος αἱ γενικῆς ἀγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου.
Τὸ Σχολεῖό μας ποτὸ σλό προορισμό του σὲ τῆς προσφέρει,
μέγιστο καὶ ἀφαιώσθη. Ζαῖ υατοβάγει οὐμερα ἐδῶ, γὰρ
ἐδοξίμει τῆ σωματικῆς ἀγωγῆς, ποὺ ἀπὸ τῆς δά σμυριχθῆ
ἡ σωματικῆς ἀγωγῆς ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς, καὶ τὸ μελλοντικὸ
μεγαλείο τῆς. Γὰρ οἱ ἄρτης μὴ οἱ ἐδοξίμει δὲ εἶναι
μόνο μὴ ὡραία ^{αὐτῆς ἀγωγῆς} ~~καὶ ὑποδομῶν~~ ἓνος ἡνῆρος, ἐλληνικῆς, ποχλιουδ.
ἔχον ἀιόμα σμυπό νά σὲ υατοσὺδου ἡμῶν νά μωῦτε
καὶ νά νιμῶδετ καὶ σλό ἄλλοι ἀρτης, σλό ἐδνοσὺδου
ἀρτης τῆς ποχλιουδ, ποὺ δά υαυῶτε ἡμῶν ἀίριο νά γάβει
σ' αἰτοῦ μέρος σλό πνευρό τῆς Σωματικῆς ἀγωγῆς μας. Ἄρὰ μὴ
ὀμορφία μὴ ἡ χάρις ποὺ προσδίδει μὲ τῆς ποχλιουδου τῆς

γραμμῶν ὁ ἀδελφισμὸς στα' νορμιάσας εἶναι δὲ ἀνε-
 κέμητα γιὰ τὴν νιότη. Ἡ γελωνία εἶναι τὸ κυριώτερον στοιχεῖο
 τῆς νεανικῆς ἀρετῆς. "Διὶ εἶναι πρὸς αὐριβή τρυφί σὸ παγγίμα".
 με πρὰ καρδιά κτὸ σίδερο σέ φερμαίνο σῶμα, χεῖροποιήμα.

Μένοι μ' ἔφυθοι τοῦ Γερμανιστοῦ μας, οἱ ἀδελφίσει,
 ὅτι οἱ οἱ, καλέχεσθε σήμερον δαίχρον δούμα και
 κὶ ὑπεροχή τῆς ἰδέας μπροστά σὺν ἡμεῖς τῆ Βία. Χάρι
 σὺν μεγάλης αὐτῆς ἀγνῶσιας γνῶστε τὸ ἕδος μας και
 σὺν συμπεριτὸ πῶμα δόξες και δάφνες, ποὺ δὲν εἶναι
 κηδόνου ἀμαυρότερη και κηδόνου λιγώτερο τρυμμένας
 ἢ τῆς παγίει.

Μέ τῆ ἰδέα πῶ οἱ συμπεριτὸ εἰσδαίρει ἔχον στενάτα
 σχεδὸν μέ τῆ ἀνώτερες ψυχικῆς και πνευματικῆς εἰσδαίρει
 τῶ ἕδους μας κηρότη και ἔναρξί τῶ και σὺ
 κατ' οὐδ' ἂν μπῆτε σὺν σὺν πῶ σὺν σὺν σὺν σὺν σὺν
 πρὸς τρυφί τοῦ ἔξυμνιστοῦ ἀδελφισμοῦ.

Δημ. 16.5.43.